

[Ministeren for særlige Anliggender.]

Frode Jakobsen over for lignende Bebrejdelser har svaret, at han ikke kunde offentliggøre disse Ting, før de var undersøgt, og at man heri maatte søge Begrundelsen for, at man havde undladt at offentliggøre dem hurtigere, end sket var. De var ikke undersøgt færdigt, og da det var sket, fremlagde man de Kendsgerninger, som forelaa, bl. a. under den berømte Landstingsdebat, hvor Minister Frode Jakobsen og Justitsministeren svarede paa Forespørgsler.

Men som sagt, jeg skal ikke indlade mig paa nogen større politisk Debat i Anledning af disse Bemærkninger, men kun slutte med atter at takke for den velvillige Modtagelse, Lovforslaget har faaet, og udtrykke Haabet om, at man i det Rigsdagsudvalg, der nu kommer til at arbejde, maa naa til et Resultat, der kan svare til de Ønsker, der er fremsat fra forskellig Side.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rager har Ordet for en kort Bemærkning.

Rager: Jeg er ganske klar over, at de Ting, jeg gjorde Betragtninger over, ikke sorterer under den højtærede Minister for særlige Anliggender, hvis Lovforslag vi behandler i Dag, men da det er et Lovforslag, der vedrører Frihedsbevægelsen, maatte jeg tro, at den Minister, som denne sorterer under, vilde være til Stede. Jeg har altsaa ikke set hen paa Ministerbænken og konstateret, at Minister Frode Jakobsen ikke var til Stede. Han maa være meget syg eller have andre meget presserende Opgaver, ellers havde han selvfølgelig været her — i modsat Fald nærmer det sig jo til Embedsforsømmelse —, men det er beklageligt, fordi det netop havde været rart at faa diskuteret dette Spørgsmaal, som er meget afgørende. Forholdet er jo nemlig det, at vi altid her i Samfundet har været vant til, naar der er begaaet Uregelmæssigheder, at de har kunnet komme til Offentlighedens Kundskab, selv om de ikke har været undersøgt til Bunds, og der er ingen, der skal fortælle mig, at disse mindre Overgreb, der har fundet Sted, behøver at undersøges i et Par Maaneder, inden de kommer frem — det var jo ogsaa mærkeligt, at den højtærede Minister dengang først kom frem med det, da det blev paatalt i Landstinget. Jeg tror,

det vilde have klædt den højtærede Minister uden Portefeuille, Hr. Frode Jakobsen, at have været til Stede i Dag, idet han da havde haft Lejlighed til at høre denne Forhandling, og saa kunde vi maaske ogsaa have faaet Lejlighed til at tale med ham om de Forsømmelser, han muligt har begaaet.

Hartvig Frisch: Jeg vil gerne takke den højtærede Minister for hans Udtalelser vedrørende min lille Forespørgsel, idet de gav mig Indtryk af, at den vil blive modtaget velvilligt. Jeg fik jo nu altsaa her at vide, at den Handling, som forekommer mig at være en af de uhyggeligste, vi kom til at opleve, har Frihedsraadet ikke staaet bag ved, men det vilde egentlig, da det jo drejede sig om, hvorvidt Landsmænds Liv skulde være lige gyldige i denne Kamp, have forekommet mig rigtigt, om man bagefter havde ladet Bemærkninger falde om, at det var en beklagelig Misforstaaelse. Det vilde have givet Befolkningen et stærkt Indtryk af, at der fra denne ansvarlige Side blev taget Hensyn til Landsmænd.

Nu da jeg har Ordet, vil jeg gerne gøre en enkelt Bemærkning over for det, den højtærede Minister sagde vedrørende Kommunisterne, idet han vilde gendrive, at der fra dansk Side var tilsigtet Beskyttelse — ja, det var maaske ikke det, at der var tilsigtet Beskyttelse, han vilde gendrive, men han vilde sige omtrent saadan: at denne Beskyttelse var i hvert Fald ikke noget, Kommunisterne havde ønsket. Jeg blev som Rigsdagsmand i de Maaneder, der fulgte lige efter Interneringen, stillet over for en Sag, som jeg gerne vil fremføre her. Jeg fik en Henvendelse vedrørende en af dem, der var — om jeg saa maa sige — berørt af Tilfældet, en Kommunist. Denne Mand — jeg skal ikke nævne Navnet — havde i en meget lang Aarrække været her i Danmark; han var ikke dansk, men havde norsk Statsborgerret. Her opstod nu det ejendommelige Tilfælde, at vedkommende, der altsaa ikke havde dansk Borgerret, men nu efter Fængsling stod over for at skulle føres til Norge, ganske naturligt for enhver Pris ønskede at faa dette Statsborgerforhold bragt i Orden, vel vidende, at det betød, at han kom til Horserød. Jeg gjorde selvfølgelig mit yderste for at bringe dette